

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268631152/facsimile.pdf> (tilgået 16. oktober 2021)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Eller med et Dansk Ord at sige, baade Gafne oc forlyste. Det beviiser icke alleniste hans Davids Psalter, saaledis Sangviis udsat, at den tvende gange oplagd, er lyckeligen opkiøbt, oc hafver været alle gode oc gudelige Hierter i Danmark oc Norge meget angennem oc tæckelig: Men end oc eractis det samme af dette Poetiske Skrift, som den S. Mand under Heroiske, Alexandrinske oc Bartasiske Riim sig hafver efterlat, hvilke, om jeg skulle nu længer fordølle, efterdi de af mig begærligen onskis at komme til Liuset, da maatte jeg hoos alle tilborligen høre ilde.

II.
Materia.
Derneft om *Materia* noget at erindre som her forhandlis, da er det den, til hvilken vor Christelige Troes allerførste Artikel vil hafve os henviist: det er den af hvilken Guds ævige Mact oc Guddom efter Apostelens Ord, beskuis: det er den i hvilken Gud beviiste sin første store Kierlighed mod Menniskens Børn, ligesom hand den anden store Kierlighed mod dennem i den dyre Gienløsning beteede; i hvilke tvende materier de Guds Udvalde sig mest skulde forlyste, naar de skulle antage de Guds Harper, oc siunge Mose Guds Tieneres Sang, oc Lammens Sang. Ja det er den materie, paa hvilken naar alle højest opliuste *Theologi*, alle bedst forfarne *Medici*, alle dyb-tankeligste *Philosophi* oc højest *speculerende Mathematici* hafve anvendt al deres Arbeids Fliid oc Lefnets Tiid, kunde de dog aldrig naae nogen Fuldkommenhed, men maac med *Hippocrate* suckendis sige;

Vita brevis ars longa,

Det er: [c 1']

Lefnets tiiden er for trang,

Konsten der imod for lang.

Psalm. 6. 4.
Apoc. 5. 7.
Denne Materie hafver Gud med egen Finger skrefvet os saaledis for i Naturens Bog. At den er icke med Siu Indsegle tilsluttet, som Lammens Bog i Aabenbaringen, men den er Blad fra Blad oplat, udsperret oc udspillet for alles Øjne, thi Bladene ere ickun tre, dog store nok, nemlig, Himmelen,